

Megfizethető mesterhegedűk

Nemzeti Hegedűkészítő Verseny és Kamarakiállítás
Régi Zeneakadémia, 1997. május 9-11.

Morassi mester

Május 9-én különös hangversenyt hallhatott a Régi Zeneakadémia közönsége. Vonósnégyes-tételek és virtuóz hegedűdarabok szólaltak meg, sajátos módon néha többször is. A dolog nyitja a hangverseny apropója volt: ezen az estén osztották ki a Nemzeti Hegedűkészítő Verseny díjait, amelyen a magyar és cremonai hegedűkészítés kiemelkedő személyiségei ültek a zsűriben, alkották a díszvendégek sorát. Az ünnepélyes pillanatok alkalmat adtak arra is, hogy a műsor egyik tétele a győztes hangszereken is megszólaljon.

Az ötlet – nem először – a Magyar Hangszerész Szövetségtől, személy szerint Semmelweis Tibor hegedűkészítő mestertől származott. Először talán még csak a bizonyítás vágya motiválta a rendezvény megszervezését: mutassuk meg, hogy az annak idején világhírű, az ötvenes években elsorvadt és most újraéledő magyar hegedűkészítő-iskola képes mennyiségben és minőségben is figyelemreméltót alkotni. Találkozzanak egymással a hangszerkészítők, váljon mindenki számára bizonyossá, hogy van ér-

telme Cremonába, Mittenwaldba küldeni tanulni a Hangszerészképző Iskola növendékeit. És van értelme, mert Morassi mester, a Stradivari Nemzetközi Hegedűkészítő iskola professzora, keresett és drága hangszerek készítője azt mondta, hogy nemzetközi mérce szerint is évről évre jobbak a magyar hangszerek.

Mindez azonban kevés lehet ahhoz, hogy ennyi ember ennyi időt, munkát és nyersanyagot fektessen a versenymunkák elkészítésébe. A szervező munka talán legnehezebb része az, hogy a győztesek számára a legnagyobb jutalmat – a hangszer megvásárlását – biztosítani lehessen. Ebben az évben is lehetővé vált – ezúttal a Soros Alapítvány segítségével. Jó propaganda azonban egy ilyen bemutatkozás azok számára is, akik nem nyernek díjat. Egyre többen látják ugyanis be, hogy nemcsak cremonai hangszerrel a kézben lehet a pódiumra állni, annál is inkább, mivel az megfizethetetlen. Évről évre nagyobb az esélye annak, hogy hazai készítésű hegedűben (csellóban, brácsában sőt bőgőben) találja meg egy muzsikus a számára rendeltetett instrumentumot.

A hangszerek vizsgálata, zsűrizése itthon is a nemzetközi szabályok alapján történik. Külön vizsgálják kézműves és zenei szempontból a hegedűket, brácsákat csellókat. Az első bizottság hangszerkészítőkből áll, a második muzsikusokból – ők döntenek el, melyik hangszer szól a legszebben, melyiknek van a legnagyobb hangvolumene. Rossz nyelvek szerint készültek már hibátlan és gyönyörű mestermunkák, amelyeknek szinte semmi hangjuk nem volt, és csaknem mindenki el tud mesélni egy-egy olyan történetet, amelyben egy minden porcikájában elrontott hegedűről kiderül, hogy csodálatos, hatalmas hangja van.

Az itt díjazott mestermunkák minden igényt kielégítettek:

– A csellók között az I. díjat Kónya Lajos, a III. díjat Hegyesi Béla munkája kapta. (A zsűri nem adott ki II. díjat.)

– A mélyhegedűk között Guminár Ernő hangszere lett a I., Golob Balázsé a II. és Kemény Zsomboré a III.

– Hegedűkategóriában Guminár Ernő I., Blaszaue Róbert II. és Nagy András III. díjat kapott.

Nem túlzás és nem patetikus azonban az az állítás, hogy a legtöbbet a magyar zenei élet profitálta ebből a rendezvényből. A verseny kapcsán vonósnégyesnyi hangszert kapott ajándékba a Zeneakadémia a Stradivari Nemzetközi Hegedűkészítő Iskolától, amelyet a cremonai mesterek személyesen hoztak Budapestre. Ezen az estén mutatták be Benedek Péter, Münchenben élő hegedűkészítő mester új könyvét, amely a magyar hegedűkészítés történetét dolgozza fel álom szép, színes képekkel illusztrálva. Itt születtek újabb szerződések, amelyek az eddiginél több fiatal magyar hangszerész számára teremtenek külföldi továbbtanulási lehetőséget. Cremona elismerte Budapestet és az ünnepek résztvevői megérezhették, mit jelent a gyakorlatban az a mondat, amelyet a cremonai polgármesteri hivatal vezetője mondott otthonáról: La città della musica – Cremona a zene városa, ahol minden épület, minden legenda és szinte minden pillanat a zenéről, a hangszerekről mesél.

Tóth Anna

Benedek Péter hegedűkészítő mester